

Στη Μνήμη του Καθηγητή Δημήτρη Παπασταθόπουλου

Στις 26 Ιουλίου έφυγε από κοντά μας ο Καθηγητής **Δημήτρης Παπασταθόπουλος**, ένα από τα παλαιά στελέχη του Τμήματος Χημείας του Πανεπιστημίου Αθηνών και ιδρυτικό στέλεχος του Εργαστηρίου Αναλυτικής Χημείας.

Ο Δημήτρης γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1934 και αποφοίτησε από το Τμήμα Χημείας του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου. Το 1966 διορίστηκε ως Βοηθός στο νεοϊδρυθέν Εργαστήριο Αναλυτικής Χημείας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Μαζί με τα ελάχιστα πρώτα στελέχη του Εργαστηρίου, ο Δημήτρης δούλεψε σκληρά και κάτω από δύσκολες συνθήκες για να μπορέσει το νέο Εργαστήριο να αποκτήσει στέρεα θεμέλια και να διακριθεί σύντομα στον εκπαιδευτικό και στον ερευνητικό τομέα.

Το 1973 έλαβε το διδακτορικό του εργαζόμενος ερευνητικά στο τότε νέο αναλυτικό πεδίο της Ποτενσιομετρίας με Εκλεκτικά Ηλεκτρόδια Ιόντων και ειδικότερα στο θέμα "Αυτομάτων Ποτενσιομετρικών Ογκομετρήσεων Ασβεστίου και Μαγνησίου και Κινητικών Αναλύσεων με Εκλεκτικά Ηλεκτρόδια Ιόντων".

Ο Δημήτρης υπήρξε ένας από τους πρωτεργάτες στο Ελλαδικό χώρο στην έρευνα σε θέματα των Εκλεκτικών Ηλεκτροδίων και πολλά από τα νεότερα στελέχη του Εργαστηρίου διδάχθηκαν από αυτόν τις ιδιαιτερότητες αυτού του πεδίου της Αναλυτικής Χημείας και συνέχισαν την έρευνα σ' αυτό.

Το 1973, με τριετή εκπαιδευτική άδεια και εργάστηκε ως Research Associate στο Πολιτειακό Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης στο Buffalo μαζί με τον Καθηγητή Rechnitz στους αυτόματους αναλυτές, όπως επίσης στο πρωτοεμφανιζόμενο για εκείνη την εποχή θέμα των Βιοαισθητήρων, θέμα στο οποίο δημοσίευσε πρωτοποριακές επιστημονικές εργασίες και είχε στη συνέχεια πολλές συνεργασίες και συμμετοχές σε διεθνή ερευνητικά προγράμματα.

Μετά την επιστροφή του το 1976 στο Εργαστήριο Αναλυτικής Χημείας του Πανεπιστημίου Αθηνών ως Επιμελητής πλέον, μετέφερε την ερευνητική του εμπειρία τόσο σε νέους ερευνητές, όσο και στους φοιτητές των Τμημάτων Χημείας, Φαρμακευτικής και ιδιαίτερα του Τμήματος Βιολογίας, στους φοιτητές του οποίου επί σειρά ετών δίδαξε Αναλυτική Χημεία, αξιοποιώντας με μεράκι και ευρηματικότητα τον πενιχρό εξοπλισμό του αντίστοιχου Εργαστηρίου που είχε στη διάθεσή του στα νέα κτήρια της Πανεπιστημιούπολης.

Μετά τη μεταφορά του Εργαστηρίου Αναλυτικής Χημείας στην Πανεπιστημιούπολη συνέχισε τη διδασκαλία της Αναλυτικής Χημείας στους φοιτητές του Τμήματος Βιολογίας, εξελισσόμενος παράλληλα στην Ακαδημαϊκή ιεραρχία, φθάνοντας μέχρι τη βαθμίδα του Καθηγητή.

Παράλληλα με το υποχρεωτικό μάθημα της Αναλυτικής Χημείας, στους τελειόφοιτους του Τμήματος Χημείας και στους μεταπτυχιακούς φοιτητές δίδαξε Ειδικά Θέματα Αναλυτικής Χημείας και ειδικότερα θέματα σχετικά με Ενόργανες Τεχνικές Ανάλυσης Επιφανειών και Βιοαισθητήρες, οι οποίοι υπήρξαν ένα από τα πλέον αγαπημένα του ερευνητικά θέματα, στο οποίο η επιστημονική συνεισφορά του είναι παγκοσμίως αναγνωρισμένη.

Το ερευνητικό του έργο χαρακτηριζε η άμεση συμμετοχή και η προσωπική του εργασία στον εργαστηριακό πάγκο σε όλη τη διάρκεια της επιστημονικής του σταδιοδρομίας και εξέλιξης. Υπήρξε ερευνητής ιδιαίτερα μεθοδικός, που έδινε σημασία και στην τελευταία λεπτομέρεια, χωρίς να αφήνει τίποτα στην τύχη. Υπήρξε ερευνητής που "έπιαναν τα χέρια του", ερευνητής που έδινε πάντοτε προτεραιότητα στην πρακτική δουλειά και το πείραμα.

Το 2001 αποχώρησε από το Πανεπιστήμιο μετά από τριανταπέντε χρόνια υπηρεσίας και προσφοράς.

Όσοι από μας είχαμε τη διπλή τύχη να διδαχθούμε και στη συνέχεια να συνεργαστούμε με τον Δημήτρη, θα τον θυμόμαστε πάντοτε ως ένα δάσκαλο αυστηρό αλλά ακριβοδίκαιο και με άκαμπτο ακαδημαϊκό ήθος και ως ένα άνθρωπο με ευρυμάθεια, έντονες κοινωνικές ανησυχίες, με ευθύτητα λόγου και χαρακτήρα.

Τον ευχαριστούμε για όλα όσα μας πρόσφερε και ας μείνει η μνήμη του αιώνια.

Οι μαθητές του και οι συνεργάτες του από το Εργαστήριο Αναλυτικής Χημείας

27/7/2007